

Gökyüzünün Vaveylası

– BüşraNazlı · 08 Haziran 2022

gün gelir de saklarsa hayat bizi birbirimizin uzaklarına
ellerimden bul beni...

yağmurun saçları döküldü üstüme bir bir
titredi sanki, unutulmuş gibi, üşümüş gibi
sordum, gün üşür mü sahi
üzüldüm onun sırlı sıklam olmuş çaresizliğine
ellerimi açtım ellerine, en çok avuçlarımı sevdi

güneşe masalların sığmadığını, ama
masallara dünyanın sığdığını öğretti bana

çocuk gülüşlü şiirler yazdım, bestelesin diye rüzgar
her gece kumbaramda biriktirdim ay ışığıyla birlikte
gün ısındı ellerimde
kumbaramın pembesine döndü gökyüzü
vaveylası bir sevinç yumağı oldu aşk dehlizinde

yağmur beni ellerimden tanıdı, ben onu suskunluğundan buldum
karşılaşınca sustuk, gözlerimiz pusulamız gibi kalplerimizi gösteren
gel dediğimde tüm yıldızlar, tüm dileklerime gönüllü geldi
sonra yağmur büyüdü çocukluğuma özenerek
bir ışık gibi süzüldü içimizden dualarımız
yalanlar üzüldü bir tek

yağmur suskundu
yağmur haklıydı
belki saklıydı şimdi avuçlarımda

yağmur damlaları dökülürken üzerimden usul usul
duydu sesimi

gün gelir de saklarsa hayat bizi birbirimizin uzaklarına
yüzünün yüzümde kalan izinden bul beni...